

V květnu 1960 debutoval Peugeot 404, solidně stavěný vůz klasické koncepce, jehož elegantní tvary vznikly v turínském studiu Pininfarina. Stal se jedním ze symbolů Francie 60. a 70. let a značka se lvem se díky němu vyhoupla na výsluní.

Klasický lev

KABRIOLET PEUGEOT 404 ROČNIKU
1962 S KAROSERIÍ PININFARINA

PEUGEOT 404 ROČNÍKU 1967
PŘED ZNAČKOVÝM MUZEEM
V SOCHAUX

Nový vůz měl být větší, komfortnější a na první pohled modernější, než Peugeot 403 vyroběný od roku 1955. Není bez zajímavosti, že prototypová karoserie budoucího sedanu 404 vznikla ve studiu Pininfarina už v roce 1956, a nebylo náhodou, že její linie do jisté míry připomínaly vozy Lancia Flaminia a Morris Oxford V, uvedené na trh v letech 1957 a 1959. Karoserie obou totiž – stejně jako Peugeot 404 – nesly Pininfarinnův podpis. Vedení automobilky se i v tom znaku to nikdy nevadilo spíš naopak. Díky tvarové přibuznosti prozražující nápis italského mistra se „čtyřistačtyřka“ zafadila mezi evropskou smetánku střední třídy. Zevnějškem i koncepcí si získala sympatie konzervativnějších vrstev motoristů, kteří dokázali ocenit její jízdní vlastnosti a na tehdejší dobu nadprůměrný celkový komfort. Mimořádém už v roce 1958, kdy výjely na silnice první předsériové vozy typu 404, proběhly ve vývojovém středisku v Belchamp bariérové zkoušky, v nichž Peugeot 404 obstál velice dobře.

Výrobnost se Peugeot 404 představil v květnu 1960 a zpočátku se prodával v jediném provedení s označením Grand Tourisme, v jehož standardní výbavě nechyběl ani odsouvací díl střechy nad předním sedadlem. To bylo podle dobové módy průběžné a spolu s řadicí pákou, umístěnou pod volantem, umožňovalo převážet vpředu uprostřed třetího, obvykle dětského pasažéra. V šedesátých letech tak běžně vyrážely na výlet jedním vozem dvě tříčlenné rodiny – jedna na předním, druhá na zadním sedadle. Při rozvoru náprav 2650 mm byl Peugeot 404 dlouhý 4420 mm, široký 1620 mm,

vysoký 1450 mm a vykazoval pohotovostní hmotnost 1070 kg. Pod samonosnou karoserií se skrýval na svoji dobu moderní podvozek – vpředu závěsy McPherson s vinutými pružinami, vzadu poháněná tuhá náprava ustanovená panhardskou tyčí a odpérovaná vinutými pružinami. Sedan vybavený zážehovým čtyřválcem 1618 cm³ o výkonu 72 k (53 kW) spojeným se čtyřstupňovou převodovkou dosahoval na patnáctipalcových kolech největší rychlosti přes 140 km/h a spotřeboval 8 až 10 l benzínu na 100 km.

V březnu 1961 měl v Ženevě výstavní premiéru Peugeot 404 s motorem opatřeným vstřikováním paliva Kugelfischer, díky němuž dával z nezměněného objemu výkon 86 k (63 kW). „Čtyřistačtyřka“ s ním uháněla rych-

lostí přes 150 km/h, zákazníci se ji však dočkali až na jaře 1962, po úspěšném dodání motoru. Mezitím byl v říjnu 1961 na pařížském autosalonu představen Peugeot 404 SL (tedy Super Luxe) s bohatou výbavou, ale především atraktivní 2+2místný kabriolet 404 s karoserií Pininfarina. Ten se stal jednou z hvězd autosalonu, nedočkaví zájemci si však na něj museli počkat do jara 1962. V březnu 1962 debutovalo v Ženevě z kabrioletu odvozené čtyřmístné kupé 404. Kabriolet i kupé Peugeot 404 vyráběla karosárna Pininfarina, a opět nebylo náhodou, že jejich linie silně připomínaly Fiat Sport 1500/1600S montovaný na sousední lince. Kabriolet i kupé měly stejný rozvor jako sedan 404, oba dvoudveřové modely byly dlouhé 4490 mm a široké ▶

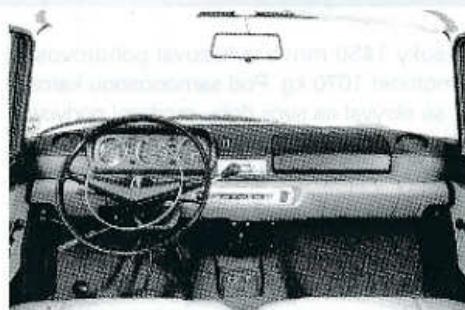
NA FRANCOUZSKÉM VENKOVĚ:
PEUGEOT 404 MODELOVÉHO
ROKU 1961

ELEGANTNÍ LINIE
„ČTYŘSTAČTYŘKY“ VZNIKLY
VITALSKÉM STUDIU PININFARINA

PALUBNÍ DESKA SEDANU
PEUGEOT 404 V PROVEDENÍ Z ROKU
1967

► 1680 mm, lišily se jen výškou – ta měla u kabrioletu s nataženou střechou hodnotu 1430 mm, u kupé jen 1380 mm. Sportovně střížené vozy měly luxusní výbavu SL, zákazník si mohl vybrat mezi motorem s karburátorem a se vstřikováním paliva. Prozradme rovnou, že kupé a kabriolety řady 404 se vyráběly jen do jara 1968 a jedinou větší optickou změnu zaznamenaly v září 1966, kdy dostaly novou masku s vestavěným párem přídavných dálkových světlometů. Celkem vyjelo do světa přes deset tisíc kabrioletů a necelých sedm tisíc kupé Peugeot 404 a není tedy divu, že dnes patří k vyhledávaným sběratelským kouskům.

V září 1962 nabídku rozšířila dvojice pětidveřových kombi s označením 404 Familiale a 404 Commerciale. Tyto vozy měly rozvor

náprav prodloužený o 190 mm na 2840 mm, dostaly rozměrnou a bohatě prosklenou zadní partii karoserie s nahoru vyklápacími dveřmi v zadní stěně, byly dlouhé 4582 mm, široké 1625 mm, vysoké 1494 mm a jejich pohotovostní hmotnost se podle provedení pohybovala v rozmezí 1150 až 1250 kg. Model 404 Fami-

lale, jenž se odlišoval ozdobnými lištami na bočích a prazích karoserie, měl tři řady sedadel za sebou, takže mohl přepravovat sedm až osm osob. Model 404 Commerciale nabízel pět až šest míst na dvou řadách sedadel, přičemž sklopením zadní lavice v něm vznikl nákladní prostor 2,3 m³ (měřeno po strop). Zákazníci mohli tentokrát volit mezi zážehovým motorem 1618 cm³ a čtyřválcovým dieselom 1816 cm³ se skromným výkonem 55 k (40,5 kW), který se od jara 1963 montoval i do sedanů určených pro taxisužbu. Od září 1963 dostaly vozy řady 404 novou verzi zážehového čtyřválce 1618 cm³ s pětkrát uloženým klikovým hřídelem, ve stejně době se do sedanů v provedení taxi začal montovat nový diesel o objemu 1948 cm³ a výkonu 68 k (50 kW). Kombi 404

KUPÉ PEUGEOT 404
S NOVOU MASKOU
NA SNÍMKU Z PODZIMU 1966

Familiale se výkonnějšího vznětového čtyřválce dočkalo až o rok později, model 404 Commerciale v únoru 1965.

Od září 1964 byl výkon standardního zážehového čtyřválce 1618 cm³ lehce zvýšen na 76 k (56 kW), špičkový sedan 404 Super Luxe, kabriolet a kupé dostaly novou verzi motoru se vstřikováním paliva s výkonom vyladěným na 96 k (70,5 kW), byl podle benevolentnější normy SAE. Tyto automobily dokázaly flitrovat s rychlosťí 170 km/h, a tak si zasloužily nový rychloměr se stupnicí cejchovanou do 190 km/h. Novinkou podzimu 1964 bylo i bohatě vybavené pětimístné kombi 404 Break SL se sklopným zadním sedadlem. Navenek se od modelu 404 Familiale odlišovalo chromovanými rámečky světlometů a větší-

mi poklicemi kol. Od podzimu 1965 si evropští zákazníci mohli objednat Peugeot 404 Super Luxe s třístupňovou samočinnou převodovkou ZF německé provenience, jež se už od roku 1962 montovala do vozů určených pro americký trh. Automobily řady 404 exportované v letech 1962 až 1969 do USA měly

přední kotoučové brzdy, kterých se většina ostatních „čtyřistačtyrek“ dočkala až na podzim 1967.

Vozy Peugeot 404 v šedesátých letech úspěšně bojovaly o vavřiny v automobilových soutěžích, zejména v nejtěžších afrických kláních. Už v roce 1963 získala „čtyřistačtyřka“ absolutní prvenství v East African Safari Rally, tři další vítězství Peugeotu 404 v této legendární soutěži následovala v letech 1966 až 1968. Na jaře 1965 vznikl na bázi kabrioletu rekordní speciál 404 Diesel s asymetricky řešenou horní partí karoserie – malá prosklená kabinka byla jen vlevo, nad řidičem. Počátkem června 1965 Peugeot zorganizoval na autodromu Linas-Montlhéry jižně od Paříže dvě série rekordních jízd. Nejprve byl vůz vy- ▶

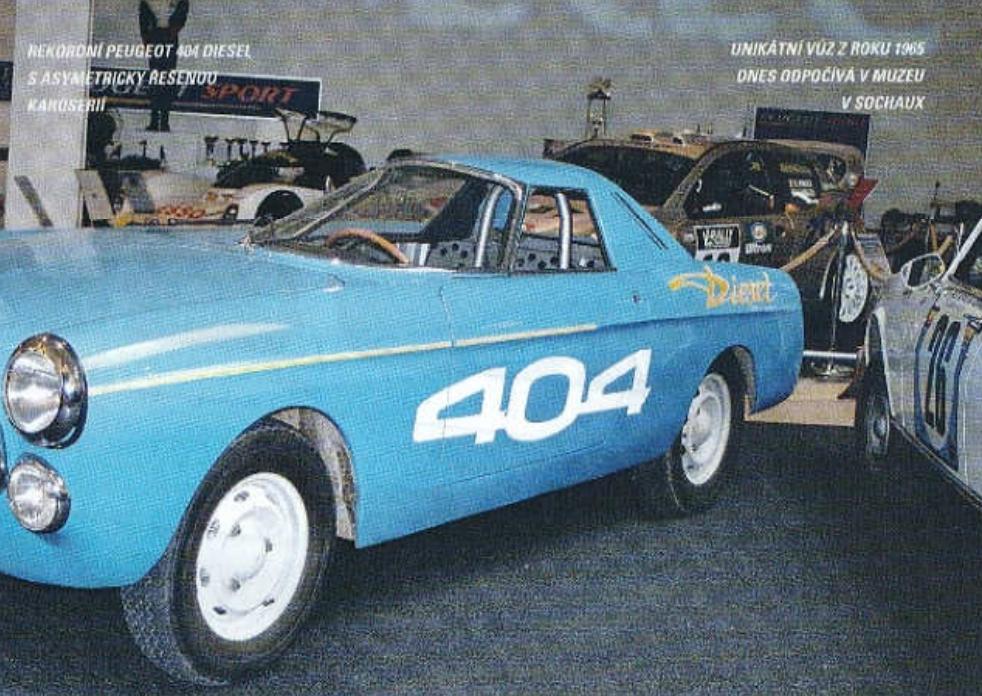

► baven dieselom o objemu 2163 cm³, s nímž překonal osmnáct mezinárodních rekordů, o pár dní později s novým dieselom 1948 cm³ dokázal kroužit 72 hodin průměrnou rychlosť 161 km/h a absolvoval tak přes 11 tisíc kilometrů. Výsledkem byly tři nově ustavené rekordy a devatenáct překonaných. Hlavním cílem byla ovšem propagace vznětových motorů a praktická ukázka toho, že se diesel dokáže vypnout i ke sportovním výkonům.

Do modelového roku 1966 vstoupily vozy Peugeot 404 s novými dvoubarevnými předními svítidly pod hlavními světlomety – bílá horní partie sloužila jako obrysové světlo, pod ní byl oranžový blikáč. Od září 1966 byl výkon standardního motoru s karburátorem zvýšen na 80 k (59 kW) a objem palivové nádrže sedanu vzrostl z 50 na 55 l. V oficiální nabídce automobilky se nově objevily i sanitní automobily upravenované z kombi Peugeot 404 karosárnou Carrier v Alenconu. V sezóně 1967

byl uveden na trh užitkový vůz Peugeot 404 Camionnette s přídí „čtyřistačtyřky“, rozvorem prodlouženým na 2900 mm a kovovou korbou, na kterou bylo možné naložit až 1000 kg nákladu. V kabíně mohly cestovat dvě až tři osoby, valníček byl dlouhý 4580 mm, široký 1720 mm a s nataženou plachtou vysoký 2120 mm, jeho pochotovostní hmotnost se podle provedení pohybovala od 1210 do 1275 kg. Karoserie těchto vozů nevznikaly v mateřské továrně, ale v karosárně Chaus-

TUNU NAKLADU DOKÁZAL ODVEZT VALNÍČEK PEUGEOT 404 CAMIONNETTE

son v Gennevilliers, na severozápadním předměstí Paříže. Pod kapotou mohl mít valníček zážehový čtyřvalec 1618 cm³ nebo diesel 1948 cm³. Od podzimu 1967 nabízel Peugeot coby nejlevnější verzi „čtyřistačtyřky“, sedan s označením 404/8 Confort se zjednodušenou výbavou a úsporným zážehovým motorem 1468 cm³ o výkonu 66 k (48,5 kW). Sedany v tomto provedení automobilka dodávala už od roku 1964 četnictvu, armádě a státním úřadům; nyní si vůz spadající do nižší daňové třídy mohli pořídit i soukromníci. Veľký zájem však o něj nebyl, a tak v ceníku figuroval možel 404/8 jen do konce roku 1969.

Na podzim 1968 měl premiéru větší a ještě komfortnější Peugeot 504 s nezávislým zavěšením zadních kol, který vzápětí získal evropský titul Vůz roku. „Čtyřistačtyřka“ už neplnila úlohu vlajkové lodě značky, ale nadále představovala solidní nabídku a její kariéra pokračovala. Paleta modelů se ovšem postupně zužovala: kabriolety a kupé zmizely z ceníku už v sezóně 1968, během roku 1971 pak byla ukončena výroba vozů kombi. V létě 1975 zmizely osobní vozy Peugeot 404 z nabídky pro Evropu, valníček byl na evropských trzích k mání ještě další tři roky. Do jara 1978 také v Sochaux vyráběli pro jihoafrický trh sedan 404 AF vybavený zážehovým čtyřválcem 1796 cm³ z typu 504 se sníženým stupněm komprese a výkonem 57 k (42 kW). Do roku 1980 pokračovala produkce sedanů Peugeot 404 v Argentině zahájená už v roce 1962, užitkové vozy řady 404 se nadále vyráběly a montovaly v Africe. Úplně poslední užitkové vozy Peugeot 404 byly v Nigérii smontovány v roce 1988 a podle údajů mateřské automobilky se tak završila celosvětová produkce 2 885 374 automobilů typu 404. ▲

